

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Nr. 421
Data 02.03.2004

Biroul permanent al Senatului
Ep. 53 / 8.03.2004

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 26 din 24 aprilie 1996 – Codul silvic.*

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr. 26/1996 – Codul silvic, în scopul rezolvării problemelor privind hrana șeptelului în perioada de vară, ca urmare a verilor din ce în ce mai secetoase, cauzate de tendința recentă a încălzirii globale manifestată de clima terestră, ceea ce a făcut ca iazurile și alte locuri uzuale pentru pășunat să devină aproape de nefolosit.

Astfel, se propune instituirea unor reglementări privind posibilitatea aprobării pășunatului, pe teritoriul fondului forestier național, în arboret de vârstă mai mare de 20 de ani, cu plata unei taxe pe pășunat, care să constituie sursă a fondului de conservare și regenerare a pădurilor.

II. Observații și propuneri

1. La pct.1 se propune completarea art. 37 din Codul silvic cu un nou alineat, care cuprinde dispoziții în sensul că acordarea permisului de pășunat pe teritoriul fondului forestier național, în cazul arboretului de vârstă mai mare de 20 de ani, se face „potrivit art. 95 din Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare”, pe baza aprobării direcțiilor județene ale Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva. Aceste dispoziții sunt neclare, având în vedere că dispozițiile indicate din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se referă la folosirea definitivă sau temporară a terenurilor forestiere în alte scopuri decât cele de ordin silvic. Această propunere nu poate fi însușită întrucât, prin pășunat - fie el și temporar, solul fondului forestier se degradează și el, iar regenerarea pădurii numai pe cale naturală este imposibilă.

Cu privire la completarea art. 37 cu prevederi în sensul că este permis pășunatul cu aprobarea direcțiilor județene ale Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva, menționăm că aceste prevederi repetă reglementarea cuprinsă la alin. 4 al aceluiași articol din lege, potrivit căroră *autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, respectiv, Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului poate aproba pășunatul în unele perimetre ale fondului forestier proprietate publică a statului, la propunerea autorităților publice locale și cu avizul unităților silvice teritoriale, în cazuri temeinic justificate și nu ca regulă.*

2. Pentru soluționarea problemelor cu privire la hrănirea șeptelului în perioada de vară trebuie avute în vedere, cu precădere, pășunile degradate-existente, pășuni care acum nu sunt folosite, dar care – prin refacere pot și trebuie să devină utile.

Prin urmare, **introducerea literei e¹) la art. 63 nu are temei.**

În acest context nu este necesară întocmirea **fișei financiare**, deoarece prin legiferarea acestei propuneri nu se angajează fonduri de la bugetul de stat.

3. Inițiativa legislativă, în forma prezentată, nu respectă regulile stabilite prin Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele prezentate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Domnului senator Nicolae VĂCĂROIU
Președintele Senatului